

Arrest

nr. 127 999 van 7 augustus 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 maart 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 6 september 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding. (hierna: de staatssecretaris) nam op 4 maart 2014 een beslissing tot

weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 14 maart 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een - verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.09.2013 werd ingediend door:

Naam: E.(...) Voornaam: M.(...) Nationaliteit: Marokkaanse Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt'.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor: v

- schrijven van de HVW dd. 03.10.2013 waaruit blijkt dat de referentiepersoon in de periode april - augustus 2013 een werkloosheidsuitkering ontving*
- formulier C1 van de RVA dd. 09.10.2013*
- loonfiches voor oktober 2012 (ISS NV)*
- loonfiches voor de maanden mei-augustus 2013 (E.(...) vzw - AZ S.-M.(...))*

Uit bijkomende gegevens van het administratieve dossier blijkt dat de referentiepersoon niet meer tewerkgesteld is sedert 31.08.2013.

Gezien de referentiepersoon niet bewijst dat zij heden actief op zoek is naar werk, kan de voorgelegde werkloosheidsuitkering niet in aanmerking genomen worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesamenvatting, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel van zijn synthesesamenvatting voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt in zijn middelen het volgende:

"Aangezien de verantwoordelijke van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten heeft betekend om redenen dat de Belgische onderdaan waarmee

concluant samenwoont niet zou voldoen aan de voorwaarden van inkomsten en concluant dan ook het Rijk dient te verlaten.

Dat nergens echter met geen woord gesproken wordt over de actuele toestand van concluant, namelijk dat de huidige partner van concluant waarmee hij in het huwelijk is getreden op datum van 24/01/2014 het leven heeft geschonken aan een dochter met name E.(...) G(...) dewelke de Belgische nationaliteit heeft en alhier ingeschreven is.

Dat op 06/09/2013 de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie werd ingediend en het inderdaad zo is dat op dat ogenblik het kind van partijen nog niet geboren was; aangezien verwerende partij thans stelt dat zij niet op de hoogte was van het feit dat concluant } vader van een Belgisch kind zou worden of geworden was en dat concluant dan ook ingebreke s' was gebleven om de nodige stukken over te maken inzake zijn Belgisch kind en zulks niet kan verweten worden aan verwerende partij;

dat eveneens gesteld werd door verwerende partij dat het enkele feit dat concluant vader is geworden van een Belgisch minderjarig kind hem niet vrijstelt van de wettelijke verplichting volgens dewelke de Belgische echtgenote over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen dient te beschikken; dat verwerende partij toch ook op de hoogte moet zijn van het feit dat er iets bestaat zoals ouderschapsverlof en moederschapsverlof waaruit inderdaad het voor de echtgenote van concluant onmogelijk is om te werken en zij in eerste instantie dient in te staan voor de zorgen van haar pasgeboren kind hetgeen zij ook gedaan heeft.

Dat wanneer verwerende partij inderdaad de actuele toestand van concluant had nagegaan men zeker tot een andere beslissing zou zijn gekomen en concluant dan ook niet begrijpt hoe de verantwoordelijke van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie tot zulke beslissing zou gekomen zijn en besliste om concluant een weigering van verblijf van meer dan drie maanden te verlenen met het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dat zulks in praktijk er op neerkomt dat concluant zijn kind en zijn echtgenote dient achter te laten zondermeer hetgeen toch niet kan getolereerd worden overéénkomstig de bepalingen van het Europees verdrag voor de rechten van de mens!

Dat de bestreden beslissing dan ook werd getroffen op basis van een bijzonder mank samengesteld en een onvolkomen dossier manifest in strijd met de norm van de draagkrachtige motivering en zorgvuldigheidsplicht zodat de beslissing ten gronde moet worden vernietigd."

"Aangezien uit het hogervermelde duidelijk gebleken is dat de verantwoordelijke van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor maatschappelijke integratie geen rekening heeft gehouden met de actuele toestand van concluant meer bepaald het feit dat hij vader geworden is van een dochter op 24/01/2014 hetwelk de Belgische nationaliteit heeft waardoor de situatie volledig in een ander daglicht dient geplaatst te worden.

Dat zulks ook duidelijk een schending uitmaakt van de zorgvuldigheidsbeginsel waardoor het middel gegrond is.

Dat men mocht verwachten dat er geen weigering tot verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten zou worden afgeleverd wanneer men op de hoogte was van het feit dat concluant ondertussen vader was geworden van een dochter dewelke de Belgische nationaliteit heeft."

3.2. Beide middelen worden hieronder omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

3.3. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidsstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 40ter van de vreemdelingenwet en artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) als haar juridische grondslag.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

(...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

(...)

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

Het in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde familielid is *“de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt”*

Het toegepaste artikel 52, §4, vijfde lid van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

3.7. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift de concrete vaststelling niet dat de documenten die hij had neergelegd geen bewijs vormen van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van de vreemdelingenwet in hoofde van zijn Belgische echtgenote. De verwerende partij kwam tot de vaststelling dat de echtgenote van verzoeker geen bewijs leverde van een actieve zoektocht naar werk zodat haar werkloosheidsuitkering niet in aanmerking kon worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Aangezien het bewijs van de bestaansmiddelen in hoofde van de Belgische partner ontbreekt, komt verzoeker niet in aanmerking voor een recht op verblijf van meer dan drie maanden.

3.8. Verzoeker stelt in zijn beide middelen in wezen dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening hield met het feit dat hij op 24 januari 2014 vader werd van een Belgische dochter.

3.9. Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen, bleef verzoeker echter in gebreke om aan het bestuur mee te delen dat hij vader was geworden van een Belgisch kind, zodat aan de gemachtigde van de staatssecretaris geen onzorgvuldigheid kan worden verweten doordat hij met deze gegevens geen rekening hield. Met elementen die verzoeker thans, na het nemen van de bestreden beslissing, voor het eerst aan zijn verzoekschrift en zijn synthesesamenvatting toevoegt, kan bij de beoordeling van de diligentie van het bestuur geen rekening worden gehouden.

3.10. Daarbij komt, en dit in tegenstelling tot wat hij in zijn synthesesamenvatting beweert, dat het loutere feit dat verzoeker vader zou zijn geworden van een Belgisch kind, geen enkele invloed heeft op de motieven van de bestreden beslissing. De verplichting voor de Belgische onderdaan, die echtgenoot is van een vreemdeling in de zin van artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, om het bewijs te leveren van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen verdwijnt immers niet doordat er een (Belgisch) kind zou zijn geboren. Ook wanneer, zoals *in casu*, de Belgische echtgenote omwille van bevallings- en ouderschapsverlof niet in de mogelijkheid zou zijn om te werken, wordt zij niet ontslagen van haar wettelijke verplichting om het bewijs te leveren van stabiele en regelmatige inkomsten. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet uitging van de juiste gegevens of kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan door op grond van de neergelegde documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van zijn Belgische echtgenote tot het besluit te komen dat het recht op verblijf van meer dan drie maanden van verzoeker diende te worden geweigerd.

3.11. Waar verzoeker naar aanleiding van het bevel om het grondgebied te verlaten stelt dat het in strijd zou zijn met de bepalingen van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) om zijn echtgenote en zijn kind achter te laten, merkt de Raad op dat het hem vrijstaat om op die gronden de verlenging van de termijn te vragen van het bevel om het grondgebied te verlaten zoals bedoeld in artikel 74/14, §1, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet.

3.12. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening werd gehouden. Er werd geen schending aangetoond van de zorgvuldigheids- of de materiële motiveringsplicht.

Beide aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

F. TAMBORIJN